

Focení na Rallye Dakar

CHCETE JET FOTIT RALLYE DAKAR? ZAJÍMÁ VÁS, JAK JSEM SE PŘIPRAVOVAL NA TAKOVOU AKCI JÁ? A JAK TO DOPADLO? POKUSÍM SE VÁM NA VŠECHNO ODPOVĚDĚT.

Na jihoamerický Dakar se můžete vypravit dvěma způsoby. Můžete si jednoduše koupit letenku a na místě půjčit auto. Ale následně budete bloudit a hledat, kudy se rallye vlastně jede. Je pravda, že na stránkách Dakaru jsou pro každou etapu doporučená divácká místa i s mapou, jak se k nim dostat. Ale podle mých zkušeností je pro člověka, který danou oblast nezná, přesto velmi obtížné se na to správné místo dostat. Cesty jsou většinou neznačené, šotolinové a málo frekventované, vedou pouští, pralesem, savanou... Když pak uprostřed rozlehlých plání narazíte na křížení několika cest, nebudete mít jak určit, kterou se vydat. Namítnete, že v dnešní době Google Maps není nic jednoduššího než si stáhnout informace ze stránek Dakaru... To určitě ano, ale to jen za předpokladu, že v místě máte signál. A ten bohužel v poušti většinou dostupný není. Nezkoušel jsem to, ale myslím, že řešením by mohlo být stažení off-line verze všech map.

Já jsem zvolil jinou cestu. Dražší, ale komfortnější a jistější. Před rokem, při své první cestě na Dakar, jsem se stal součástí posádky novinářského vozidla označovaného jako „presscar“. To je upravený terénní vůz, který před závodem prochází technickou přejímkou a následně získává výsadní právo vjezdu na trať měřených speciálek. Na základě této zkušenosti jsem si už pro letošní ročník pořídil vlastní presscar a zaplatil permanentní akreditaci. Tím jsem získal přístup do bivaku, kde si lze rozložit stan

na spaní, použít sprchy a toalety, najíst se v jídelně a v případě potřeby využít i služeb doktora.

Důležité zázemí poskytuje i mediacentrum, kde je možné každý večer získat mapy na následující den. Mapy, označované jako „photopoints“, už mají přesně vyznačená i místa, atraktivní pro fotografy. K těmto bodům jsou udávány přesné GPS souřadnice do navigačního přístroje zvaného Tripy, který je povinnou výbavou presscaru. Přesvědčil jsem se, že

**VÝMĚNU
OBJEKTIVŮ
„NA PLACE“
NEDOPORUČUJI.
VŠUDE SE
HODNĚ PRÁŠÍ.
I V AUTĚ.**

photopointy jsou dobře vybírány a ve většině případů představují opravdu zajímavá místa pro focení. Ale pokud by se vám zrovna tohle místo nelíbilo, v navigaci Tripy máte k dispozici i roadbook (itinerář) závodní trati, podle kterého se můžete vydat kamkoliv jinam a místo pro fotografování si vybrat podle vlastního uvážení.

Jen je potřeba mít na paměti, že se z každého místa musíte dostat také zpět. I když máte povoleno „motat se“ po trati rychlostní zkoušky spolu se závodníky, není to ideální a nejbezpečnější způsob, jak si najít cestu ven. Vždy je lepší, pohybovat se poblíž nějaké jiné cesty, která vás přivede zpět do civilizace.

Máte navigační GPS přístroje, máte mapy, itinerář závodní trati, máte presscar... Máte vše, co vám otevírá cestu za krásnými fotkami z Dakaru.

Ale nic z toho nenahradí chybějící zkušenosti a praxi. Už před svou první cestou na Dakar jsem byl přesvědčený o tom, že nejlepším řešením je vydat se na toto dobrodružství s někým, kdo už závod zná a ví, jak to tam chodí. A dva ročníky, které jsem v Argentíně, Chile, Peru a Bolívii prožil, mě v tom jen utvrdily.

Co s sebou vzít na Dakar za techniku? Jestli fotíte klasickou rallye, tak víte přesně, co potřebujete. Z pohledu fotografa nenajdete zásadní rozdíl. Nejvíce fotek jsem pořídil s objektivy Canon EF 16–35/2,8L USM, EF 24–70/2,8L II USM a EF 70–200/4L IS USM. Několikrát jsem vytáhl EF 8–15/4L USM a pevný EF 300/4L IS USM.

Rozhodně je potřeba mít s sebou dva fotoaparáty. A když uvezete tři, nebude to na škodu. Výměnu objektivů „na place“ nedoporučuji. Všude

se hodně prší. I v autě. Já vozím na Dakar Canon 5D Mk III a Canon 1D Mk IV. Blesk samozřejmě s sebou. Vždy mějte při sobě štěteček nebo hadřík, protože objektiv je po pár fotkách zaprášený a je třeba ho čistit. Polarizační filtr jsem nasadil jen u vody, přechodový filtr jsem použil jen jednou. Víím, že většina sportovních fotografů tyto filtry nepoužívá vůbec. Já ano a několikrát se mi to opravdu osvědčilo. Je lepší je mít a nepotřebovat je než naopak.

A na závěr důležitá poznámka. I když jsou tyto fotoaparáty a objektivy konstruovány do drsného prostředí, je lepší si je neustále chránit. Prach je tak jemný, že zaleze úplně všude. Ani voda nenadělá tolik škody. Když jsem se díval kolem sebe, každý z fotografů používal něco jiného. My z Česka jsme měli na objektivěch a fotoaparátech neoprenový obal Lens-Protect, který vyrábí a dodává jeden z českých sportovních fotografů.

KDYŽ JSEM SE DÍVAL KOLEM SEBE, KAŽDÝ Z FOTOGRAFŮ POUŽÍVAL NĚCO JINÉHO.

Určitě jej znáte. Dá se použít i neoprenový sportovní obal Aquatech, který koupíte ve většině obchodů s fototechnikou a příslušenstvím. Měl jsem ho s sebou, ale nepoužil. A asi nejjednodušší řešení představují igelitové sáčky, které si stylem „udělej si sám“ nasadíte a upevníte kolem fotoaparátu a objektivu.

Písek a prach je všudypřítomný. Neutečete mu. Budete ho mít plné kapsy, v uších, v očích, no prostě všude. Sluneční brýle, které těsní ke tváři, jsou výhodou. A vezměte si klobouk!!! Nebo jinou pokrývku hlavy. Stát několik hodin na přímém slunci na poušti dá tělu zabrat. Neustále musíte mít u sebe krém na opalování a vodu. Hodně vody!

Dakar se jede dva týdny v kuse, kromě jednoho dne, který je odpočinkový. Pro závodníky... Pro vás to odpočinkový den vůbec být nemusí.

Připravte se na obrovské vzdálenosti, které je nutno překonat. Letos jsem najel 8000 kilometrů cestou necestou. Spí se málo. Když máte na spánek šest hodin, je to výhra. Taky se vám může stát – a vsadím se, že alespoň jednou za závod se vám to taky stane –, že jeden den vůbec spát nepůjdete, protože vám to situace nedovolí. V presscaru musíte být podle pravidel pořadatele nejméně dva, ideální počet jsou ale tři. Nesmíte podcenit únavu a za volantem se musíte střídát. Pak se to dá zvládnout. Dakar není z pohledu fotografa jen o focení soutěžních vozů. Nabízí úžasné kompozice závodu a nádherné krajiny, která tvoří jeho kolorit. Je také o cestování, o poznání, o vyčerpání, o zážitcích... Je to jedno velké dobrodružství. Ale hlavně je to o spoustě krásných snímků, protože právě kvůli nim jezdí na Dakar fotografové z celého světa. Přeji vám hodně štěstí! □ Ondřej Záruba; www.zarubafoto.cz

